

solidarnost je naša snaga

Solidarnost sa azilantkinjama i azilantima u Srbiji: nastavak solidarnih aktivnosti protiv rasističkih napada koji su kulminirali krajem 2013. godine i od tada pa do sada Žene u crnom organizuju mnoštvo aktivnosti, o čemu možete naći informacije na sajtu Žena u crnom:

Solidarna pomoć sa azilantima i azilantkinjama – Obuhvata čitav niz aktivnosti: solidarnu pomoć azilantima/kinjama u Beogradu (uglavnom u parku kod Ekonomskog fakulteta i oko autobuske i železničke stanice); ovo je nastavak izveštaja koje smo slale i u prethodnom periodu, a sada donosimo izveštaje tokom septembra:

Solidarna poseta, 14. septembar – park kod Autobuske stanice i Ekonomskog fakulteta

U parku je danas bilo manje ljudi, svi su bili veoma uznemireni zbog najave mađarskih vlasti da zatvore granicu i primene silu... Danas smo srele više izbeglica iz Avganistana, ali i iz Sirije, redom su nas pitali o stanju na granici između Srbije i Mađarske. Žene su se obradovale kad smo im donele veće cegere, kafu, higijenske potrepštine, a decu su obradovali slatkiši i ostale sitnice... Sirijka sa decom nosi krst oko vrata i pokazuje nam ga, govoreći: „I am Christian from Syria...“ To je za nju viza za hrišćansku Evropu i odbrana od rastuće islamofobije.

Uveče je jedan sirijski mladić na granici sa Mađarskom, u očaju govorio: „Ja sam protiv religije. Gde god je religija tu je i rat. Zaustavite rat!“ Isto tako je govorio i naš pacifistički drug, pesnik, aktivista Džon Lenon, u svojoj pesmi Imagine:

Imagine there's no countries
It isn't hard to do
Nothing to kill or die for
And no religion too
Imagine all the people
Living life in peace...

U parku smo ponovo srele Tinku iz Zagreba, iz umetničkog kolektiva 'Le Zbor' i zajedno smo pomogle barem nekim ljudima da odu na voz za Suboticu... Oko parka se nakupilo mnoštvo taksista, čekaju kao kobci da voze izbeglice, nismo videle da je neko išao sa njima.

Goran iz ŽuC-a, zajedno sa kolektivom No borders otišao je u Suboticu, da sutra budu na granici i prate situaciju. Da se solidarišu sa izbeglicama.

Vest o smeštanju izbeglica u bivši konc-logor Buhenvald nas je užasnula... Baš sam letos (Staša) čitala roman 'Pisanje ili život' Horhe Sempruna, španskog pisca, bivšeg zatvorenika ovog logora. U jednom delu citira jevrejskog izbeglicu koji se spasao bekstvom u SAD a nakon oslobađanja Buhenvalda je došao kao pripadnik savezničkih snaga i kazao piscu: „Buhenvald se nalazio na par kilometara od Vajmara gde je Gete proveo veliki deo svog života... Američki vojnik se ovako obratio Njemcima koje su doveli da vide logor: 'Vaš lijepi gradić, tako čist, tako uređen, pun kulturnih spomenika, srce klasične i prosvijećene Njemačke, živio je u dimu nacističkih krematorija, posve čiste savjesti...“

Znamo da solidarni nemački aktivisti i građani, kao što je mladi Nemač iz Drezdena, kojeg smo sreli danas u parku neće nimalo ravnodušno posmatrati ovu sadašnju sramnu epizodu sa smeštanjem izbeglica u Buhenvald. Nemač nam je rekao da su se, posebno nakon divljanja neonacista u tom gradu, još više organizovali građani i građanke Drezdena u pružanju solidarne podrške izbeglicama.

O građanskoj solidarnosti širom Nemačke čuli su izbeglice iz parka i redom govore: „Germany, Germany...“ Internacionalistička solidarnost Evrope odozdo ('Europe of the people'), naspram 'Tvrđave' (EU institucija) hrani nadu i izbeglica, ali i svih nas koji ih podržavamo.

Zapisala: Staša, uz podršku Ljilje